Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26468
Copyright: Admont, Benediktinerstift

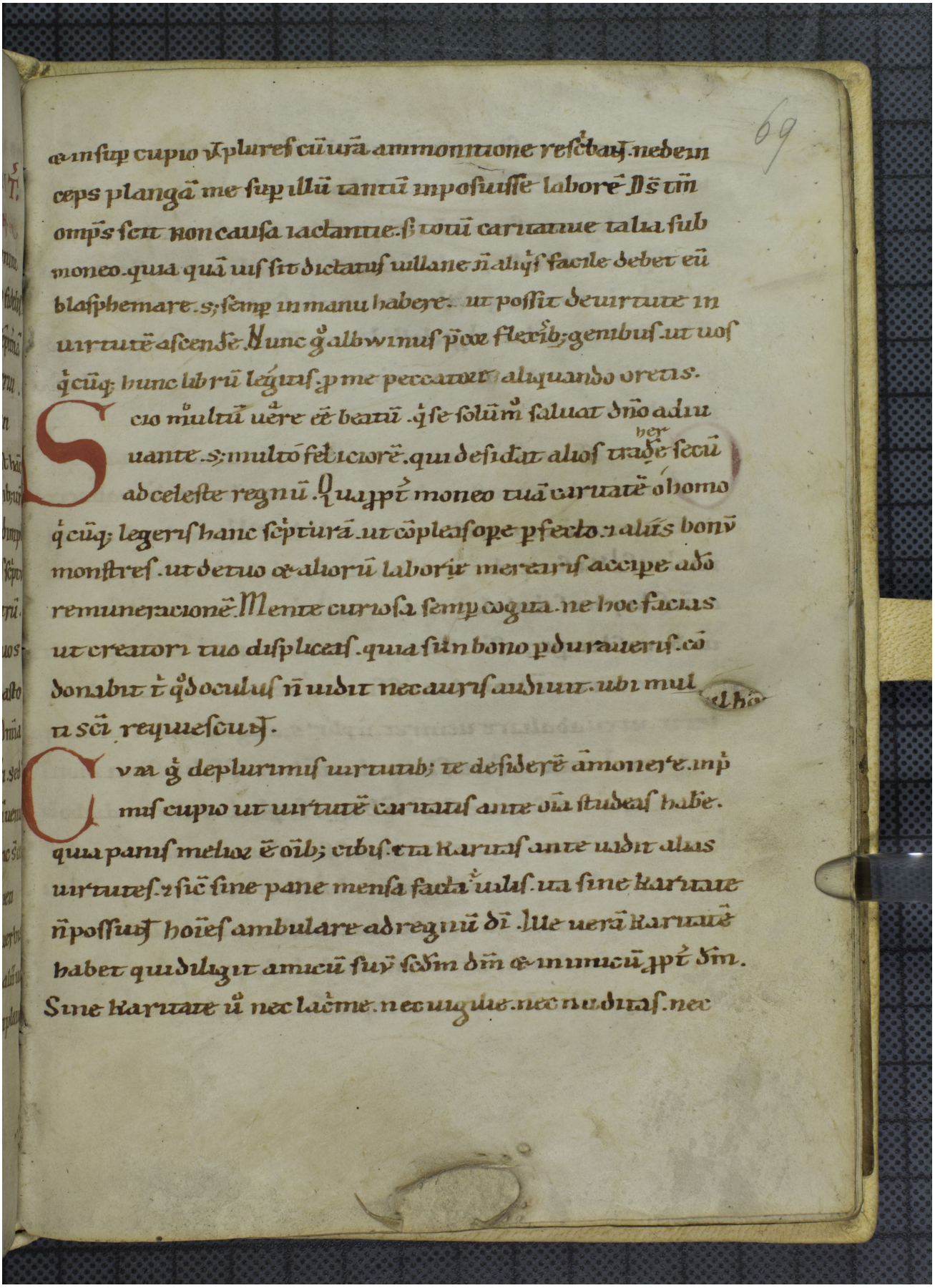

69

ꝛ inſup cupio ꝟ plures cū ura ammonitione reſcbaſ. nedem
ceps planga me ſup illū tantū inpoſuiſſe labore ſ̄s tm
omps ſcit non cauſa iactantie. ſi uou caritatue talia ſub
moneo. quia quā uis ſit dictatus uillane ñ aliq̄s facile debet eū
blaſphemare. s; ſemp in manu habere. ut poſſit de uirtute in
uirtutē aſcendē. Nunc g̃ albwinus p̄ce flexīb; genibus. ut uos
q̄ cūq; hunc librū legitis. p me peccatore aliquando oretis.

Scio multū uere ee beatū. q̄ ſe ſolū m̃ ſaluat dño adiu
uante. s; multo felicioꝛē. qui deſiderat alios trahe ſecū
ad celeſte regnū. Quappt moneo tua caritatē ꝙ homo
q̄ cūq; legeris hanc ſcpturā. ut cōpleaſ ope pfecto ꝛ alīs bonū
monſtres. ut de tuo ꝙ aliorū laboꝛe merearis accipe ado
remuneracionē. Mente curioſa ſemp cogita. ne hoc facias
ut creatoꝛi tuo diſpliceaſ. quia ſūn bono p duraueris. cō
donabit t̄ q̄d oculus n̄ uidit nec auris audiuit. ubi mul
ta ſci requieſcunt.

Cum g̃ deplurimis uirtutib; te deſidere amoneꝛe. inp
mis cupio ut uirtutē caritatis ante oīa ſtudeaſ habe.
qua panis melius ē oīb; eibis. ita karitas ante uidit alias
uirtutes. ꝛ ſic ſine pane mensa facta ſuluſ. ita ſine karitate
n̄ poſſunt hoīes ambulare ad regnū dī. Ille uera karitatē
habet qui diligit amicū ſuū ſcdm dm ꝙ in nimicū ppt dm.
Sine karitate ū nec laīme. nec uuglie. nec nuditas. nec